

[Bindslev.]

jeg sige, at jeg mener ikke, der er Grund til at tage noget paa Forskud, ikke fordi jeg hører til de lysseende Optimister, der tror, at en Ændring i Verdenssituationen, selv om den var mulig, vilde bringe en saa hurtig Forbedring af de økonomiske Vilkaar, at ikke meget svære Pengebeløb vilde være nødvendige ogsaa for Københavns Kommunes Førelse, men jeg mener, det vil være rimeligt at tage Respit til at gennemføre en Nyordning af Forholdet mellem dels Staten og Københavns Kommune, dels Staten og samtlige Kommuner. Paa begge Omraader er der en Række Ubilligheder til Side, praktisk talt alle i Kommunernes Disfavour, Ubilligheder, som jeg anser det for formaalstjenligt i denne Forbindelse at pege paa.

Jeg skal først se paa Forholdet mellem Staten og Staden København. Her behøver jeg ikke at udtale mig som Partimand. I Københavns Kommunalbestyrelse er der i alt væsentligt fuld Enighed om de Synspunkter, jeg paa dette Felt skal føre frem. København føler sig forurettet, forfordelt og tilsidesat paa en Række Omraader. Jeg skal ikke her med den begrænsede Taletid gaa i Enkeltheder, men blot rent summarisk gøre op de væsentligste af de Omraader, hvor København er ringere stillet end det øvrige Land.

Jeg skal nævne en lille Ting som Overpræsidentens Sekretariat. Overpræsidenten er Statsbedsmand. Efter den nye Forfatning er han endda ikke Deltager i Stadens Styrelse, han er kun Ministeriets tilsynsførende. De Forretninger, han har at beskæftige sig med, er for de allerflestes Vedkommende Overøvrighedsforretninger, som alle andre Steder i Landet betales af Staten. De koster ca. 230 000 Kr. aarlig; Staten refunderer de 46 000 Kr. Der er med andre Ord her en lille Regning paa et Par Hundrede Tusinde Kroner, som København mener, og med Rette mener, at Staten bør refundere København.

Jeg skal nævne Skattevæsenet. For Opkrævning af Statsskatter oppebærer København samme Procent af de indgaaede Beløb som alle de øvrige Kommuner, men faar ikke som disse Renter af Skatterne inden deres Indbetaling i Statskassen. Det Beløb, hvormed København hermed stilles ringere end de øvrige Kommuner i Landet, kan opgøres til en aarlig Sum af 650 000 Kr. Jeg skal dernæst nævne Skolevæsenet. Hvis Københavns Kommune paa dette Omraade blev ligestillet med alle andre Kommuner i Landet, vilde det betyde, at der tilførtes

København 1 Mill. Kr. ekstra om Aaret. Jeg skal nævne Sindspsygevæsenet, hvor København i Forhold til andre Kommuner forfordes med 3 Mill. Kr. om Aaret. Jeg skal nævne Vejmillionerne, hvor det i Lovgivningen er bestemt, at kun 5 pCt. af de indgaaede Beløb skal komme Københavns Kommune til gode, uanset at 17 pCt. af de Motorkøretøjer, hvorom det drejer sig, er indregistreret i København. (*Indenrigsministeren* [Bertel Dahlgaard]: De kører jo ogsaa uden for København!) Ja, men der er ogsaa nogle udefra, der kører i København. Naar Ministeren vælger at svare mig paa dette Punkt, maa jeg formode, at der er andre Punkter, hvor han ikke kan svare. (*Indenrigsministeren* [Bertel Dahlgaard]: Det kommer!). Ja, hvis det kommer om et Øjeblik, kunde Ministeren lige saa godt have ventet med at svare mig paa dette Punkt. — Men selv om vi ikke skal op paa 17 pCt., vilde dog en Procent, der er noget højere end 5, være rimelig. Hvis man blot satte Procenten op til 10, vilde det betyde over 2 Mill. Kr. aarlig for København, rent bortset fra, at Udregningen af Procenten sker paa Grundlag af en Totalsum paa 50 Mill. Kr., medens de Beløb, der indgaaer gennem Beskatningen, ligger omkring 70 Mill. Kr.

Der er endnu en Række andre Ting. Jeg skal blot nævne saadan noget som Matrikulsvæsenet, som ellers overalt i Landet undtagen i Frederiksberg Kommune bæres af Staten. For Københavns Vedkommende betyder dette en lille halv Million Kroner. Og der er endnu en Række andre Omraader som Biblioteksvæsenet, Begravelsesvæsenet og Brandvæsenet, men jeg skal ikke trætte med disse Detailler.

Jeg staaer naturligvis til enhver Tid til Rede med Oplysninger om, hvor København føler sig forurettet. Men jeg regner ikke for højt, naar jeg siger, at den Regning, som Københavns Kommune og alle inden for Københavns Kommunalbestyrelse mener at kunne fremsætte over for Staten, andrager ca. 7 Mill. Kr. om Aaret.

I denne Forbindelse synes jeg ogsaa, jeg har Lov til at nævne Statens Holdning med Hensyn til Københavns Laanebehov. Københavns Kommune — det ligger i Sagens Natur — er næst efter Staten den Institution, der har størst Behov for Laan her i Landet. Det er ogsaa den eneste, der kunde tænkes at optræde som Konkurrent over for Staten. At den aldrig bliver Konkurrent, ligger i Sagens Natur, for Staten sørger altid for at være paa Pletten og skubbe København til Side, saaledes at man kan være sikker paa, at Staten faar